

Ps 63 (62) /wg BT wyd. 4/

¹ *Psalm. Dawidowy. Gdy przebywał na Pustyni Judzkiej.*

² Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam;

Ciebie pragnie moja dusza,

za Tobą tęskni moje ciało,

jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody.

³ W świątyni tak się wpatruję w Ciebie,

bym ujrzął Twoją potęgę i chwałę.

⁴ Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia,

moje wargi będą Cię sławić.

⁵ Tak błogosławię Cię w moim życiu:

wzniosę ręce w imię Twoje.

⁶ Dusza moja się syci niby sadłem i tłustością,

radosnymi okrzykami warg moje usta Cię chwala,

⁷ gdy wspominam Cię na moim postaniu

i myślę o Tobie podczas moich czuwań.

⁸ Bo stałeś się dla mnie pomocą

i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:

⁹ do Ciebie Ignie moja dusza,

prawica Twoja mnie wspiera.

¹⁰ A ci, którzy szukają zguby mojej duszy,

niech zejdu w głąbiny ziemi.

¹¹ Niech będą wydani pod miecze

i staną się łupem szakali.

¹² A król niech się raduje w Bogu,

niech chlubi się każdy, który nań przysięga,

tak niech się zamkną usta mówiących kłamliwie.

Boże mój, Ciebie szukam. W tym psalmie jest wprawdzie poszukiwanie Boga, bo ktoś zagraża życiu, bo „szukają zguby mojej duszy”, ale zostaje ono zdominowane przez poszukiwanie, które jest wyrazem miłości i zawierzenia: szukam, pragnę („jak zeschła ziemia” – porównanie pasuje do wskazanej okoliczności psalmu: „na pustyni Judzkiej”), tęsknię, wpatruję się, wspominam, myślę o Tobie, Ignę do Ciebie. Zwłaszcza, gdy w Liturgii Godzin modlimy się tym psalmem bez jego trzech ostatnich wersetów, to słowa te unoszą duszę w porywie żarliwej modlitwy.

W świątyni wpatruję się w Ciebie (i) błogosławię Cię w moim życiu. Na każdym miejscu i w każdym czasie, w świątyni („w cieniu skrzydeł” cherubinów na Arce Przymierza = pod Bożą opieką) i na „swym posłaniu” psalmista pragnie adorować, wysławiać, błogosławić Pana, wznosić ręce w Jego imię. To jest jak ożywcza woda i wyśmienity pokarm (tłuszcz był przysmakiem). Przynosi pokrzepienie w trudnych chwilach.

Łaska Twoja lepsza jest od życia. Doświadczenie Boga, Jego bliskości, Jego świętości i łaskowości (*hesed*), tak zachwyca i pochłania serce ludzkie, że wobec tego niczym są trudy i niebezpieczeństwa tego życia, że już więcej nic nie jest w stanie nas zastraszyć, odebrać nadzieję, którą pokładamy w Bogu, że „już nic nas nie zdoła odłączyć od miłości Boga” (Rz 8,39).

Modlitwa poranna. Psalmem 63,2-9 modlimy się w Liturgii Godzin podczas Jutrznii w niedziele (I Tygodnia psalmodii), święta i uroczystości, stąd też psalm ten stanowi i kształtuje poranną modlitwę wiernych modlących się liturgicznie. Jest modlitwą świętowania, rozpoczyna uwielbienie Chrystusa zmartwychwstałego, zwycięskiego „króla” i Pana, i uczczenie tych, którzy w Jego łasce uczestniczą i dostępują udziału w chwale i radości wiecznej Boga.

Boże, wejrzyj na nas łaskawie, bo jedynie w Tobie człowiek odnajduje pokój i radość swego życia tu na ziemi, i nadzieję wiecznego szczęścia. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv